

از دیدگاه آیت الله جوادی آملی: اثرات وضعی گناه در وجود انسان

«آیت الله العظمی جوادی آملی» در جلسه درس تفسیر که به آیات ابتدایی سوره مبارکه طور اختصاص داشت، بیان داشتند: عده‌ای با کوثر سیراب می‌شوند، اما عده‌ای می‌خواهند با آب دهان خودشان سیراب بشوند!

«آیت الله العظمی جوادی آملی» در جلسه درس تفسیر که به آیات ابتدایی سوره مبارکه طور اختصاص داشت، بیان داشتند: عده‌ای با کوثر سیراب می‌شوند، اما عده‌ای می‌خواهند با آب دهان خودشان سیراب بشوند! که این شدنی نیست. اگر کسی بخواهد با لهو و لعب، زندگی را بگذراند همیشه کم می‌آورد برای اینکه این محققین گفتند «لعب» از «لعب» است و لعب دهان، هیچ کسی را سیراب نمی‌کند؛ آدم تشنه را با لعب نمی‌شود سیراب کرد.

معظم له تاکید داشتند: انسان با لهو و لعب تأمین نمی‌شود، اگر به دنبال گمشده حقیقی خود نباشد، می‌بیند خسته شده ولی کاری نکرده و چیزی به دست نیاورده است، انسان وقتی دانشمند شد کمتر از آن بازی‌کننده ممکن است تلاش و کوشش بکند اما يك رهاوردی بالأخره به همراه دارد.

ایشان با اشاره به اثرات وضعی گناه در وجود انسان ابراز داشتند: الان اگر کسی يك غذای سمی بخورد، و بعد يك غده سمی در بدنش به وجود بیاید، می‌گویند در اثر خوردن آن غذای مسموم است، گفته اند این غذای مسموم را نخور، چرا که در آینده به صورت يك غده خود را در بدن تو ظاهر می‌کند. گناه نیز همین گونه است.

مفسر برجسته قرآن کریم اظهار داشتند: عالم با حق خلق شده است! يك دژی است که دژبانش خداست و دربانش علی و اولاد علی(ع) هستند. حضرت امیر(ع) در نهج‌البلاغه فرمود: ما باب این شهریم، ممکن است کسی از در وارد نشود و چند کلمه یاد بگیرد، اما این دزدی است! علم دزدی مشکل آدم را حل نمی‌کند و اثری ندارد. علم دزدی مشکل خودش را حل نمی‌کند چه رسد به اینکه مشکل عالم را حل کند.

مرجع عالیقدر بیان داشتند: راه ائمه علیهم السلام، راه ایمان و عمل به دستورات آنهاست. اگر کسی معاذ الله اسماً شیعه بود نه رسماً و وصفاً، او هم ممکن است چهارتا کلمه یاد بگیرد اما از راه نرفته؛ او باید بداند که علم سرقتی مشکل آدم را حل نمی‌کند. ممکن است شخصی مفسر و فقیه باشد و کتاب هم بنویسد اما عاقبتش طور دیگری خواهد بود، علمی که از مسیر باب مدینه العلم بدست نیاید، حافظ انسان نخواهد بود.